

РЕШЕНИЕ

№ 275

гр. П., 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шести юли през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: СТЕФАН АС. ДАНЧЕВ

Членове: ТАТЯНА Г. БЕТОВА
СВЕТЛА Й. Д.-КОВАЧЕВА

при участието на секретаря ЕВГЕНИЯ М. РУСЕВА
като разгледа докладваното от СТЕФАН АС. ДАНЧЕВ Въззивно гражданско
дело № 20234400500318 по описа за 2023 година

С решение № 385/ 22.03.2023г. по гр.д.№ 4965/2022г. Плевенски районен
съд ОТХВЪРЛЯ предявеният от Л. В. П. с ЕГН *****, от гр.П.,
ул.****, №*** против ОД на МВР-Плевен, Булстат ***, адрес: гр.П., ул.***
№ 3 ИСК с правно основание чл.177 от ЗМВР за сумата от
7029лв.,представляваща неплатено възнаграждение за периода от 27.07.2020г.
до 23.06.2022г., като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН. ОСЪЖДА, на
основание чл.78 ал.3 от ГПК, Л. В. П. с ЕГН *****, от гр.П., ул.****,
№***, ДА ЗАПЛАТИ в полза на ОД на МВР-Плевен, Булстат ***, адрес:
гр.П., ул.*** № 3 сумата от 100 лв., представляваща деловодни разноски за
юрисконсултско възнаграждение.

Препис от това решение е бил връчен на Л. В. П.,чрез пълномощника и адв.
М. И. на 27.03.2023г. с оглед на което двуседмичният срок за неговото
обжалване изтича на 10.04.2023г.

На 10.04.2023г. по електронен път е била подадена въззивна жалба от Л. В.
П.,чрез пълномощника и адв. М. И. срещу решението на ПлРС. ПлОС , като
извърши проверката по чл. 262 от ГПК , намира ,че въззивната жалба е
редовна и допустима . Препис от нея е бил връчен на противната страна , но
тя не е подала писмен отговор в срока по чл.263,ал.1 от ГПК.

С въззивната жалба не са били направени искания за събиране на нови
доказателства пред въззивната инстанция.

При това положение въззивният съд следва да направи своите констатации
за фактическата обстановка ,както и правните си изводи въз основа на същите

доказателства ,които са били събрани от ПлРС , т.е. без да са налице нови доказателства ,които да бъдат обсъждани от ПлОС.

Плевенски окръжен съд, като разгледа въззивната жалба по реда на чл. 268 от ГПК и извърши проверка на обжалваното решение в кръга на правомощията си по чл. 269 от ГПК и съобразно с наведените в жалбата оплаквания ,намира ,че Плевенски районен съд е постановил едно валидно и допустимо , а по съществото на спора и правилно решение,което не страда от сочените във въззивната жалба пороци, поради което следва да бъде потвърдено .

При това въззивната инстанция намира ,че в случая са налице условията на чл. 272 от ГПК за мотивиране на въззивното решение чрез препращане към мотивите на РС-Плевен , в които са изложени съображения по всички значими за изхода на делото спорни въпроси ,в т.ч. и по наведените от ответната страна възражения, като ще бъдат изложени само някои допълнителни съображения и пояснения в подкрепа на направените от РС-Плевен изводи относно възприетата фактическа обстановка по делото , както и по отношение на приложението на материалния закон към тази правилно установена фактическа обстановка.

Всъщност по фактическата обстановка ,която е възприета от Плевенски районен съд въз основа на събраните по делото писмени доказателства няма спор и между страните, и тя включва следните обстоятелства :

- че със Заповед №***-***/22.07.2020г. на Министъра на вътрешните работи ищцата Л. П. е била назначена за държавен служител на длъжност Началник на отдел „Административен“ при ОД на МВР Плевен.

- че с тази заповед са били определени на държавния служител ниво на основна месечна заплата – 15; степен на основна месечна заплата – II степен и размер на основна месечна заплата от 2145лв.

- че със Заповед №***-5755/23.06.2022г. е било прекратено служебното правоотношение с ищцата, възникнало на основание сочената по-горе Заповед №***-***/22.07.2020г.

- че от възникването до прекратяването на служебното правоотношение за длъжността Началник на отдел „Административен“ при ОД на МВР Плевен ,ищцата е получавала определеното със Заповед №***-***/22.07.2020г. възнаграждение за заеманата длъжност Началник на отдел „Административен“ при ОД на МВР Плевен възнаграждение, изчислявано на база на основна месечна заплата от 2 145лв. – при степен I I или общо за сочения период е получила 46 853,28лв.

- че ищцата е била служител на МВР от 1983г. до 23.06.2022г., заемайки различни длъжности, като за периода от 07.07.2010г. до 27.07.2020г. е заемала длъжност Началник на РУ „Полиция“.

Спорният въпрос както пред първата ,така и пред въззивната инстанция е бил за това има ли основание ищцата да претендира сумата 7029 лв. представляваща неизплатено възнаграждение за периода от 27.07.2020г.до 23.06.2022г. , определено от ищцата като разлика между изплатеното за този

период възнаграждение и това ,което тя счита ,че е следвало да и се изплаща в по –голям размер,но не и е било изплащано , поради неправилно определена със Заповед №***-***/22.07.2020г. на Министъра на вътрешните работи основна месечна заплата ,съответна на втора степен по Класификатора на длъжностите в администрацията ,вместо полагаемата и се трета степен на която съответства основна месечна заплата от 2378 лв.

Правилно ПлРС е посочил в обжалваното си решение , че в случая се касае за служебно правоотношение ,което се създава с посочения по-горе властнически акт - Заповед №***-***/22.07.2020г. на Министъра на вътрешните работи,който представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21,ал.1 от АПК . Съгласно чл. 145, ал.1 от АПК административните актове могат да се оспорват пред съда по отношение на тяхната законосъобразност ,като съгл. Чл. 128,ал.1 т.1 от АПК на административните съдилища са подведомствени всички дела по искания за издаване , изменение ,отмяна или обявяване на нищожност на административни актове и административни договори. Чл. 149 , ал.1 от АПК пък сочи ,че административните актове могат да се оспорят в 14-дневен срок от съобщаването им.

В конкретния случай не е спорно / това беше потвърдено и от обясненията на въззивника в о.с.з. пред ПлОС/ ,че тя не е повдигала въпроса ,че е неправилно определена втора степен по Класификатора на длъжностите в администрацията ,вместо полагаемата и се трета степен , а оттам и въпроса за неправилно определен размер на основната и месечна заплата , нито когато и е била връчена Заповед №***-***/22.07.2020г. на Министъра на вътрешните работи,нито в течение на съществуването на служебното правоотношение ,вкл. и до неговото прекратяване със Заповед №***-5755/23.06.2022г., а за пръв път е обърнала внимание на твърдяното в исковата молба несъответствие на определената и степен по Класификатора на длъжностите в администрацията и на определената и основна месечна заплата едва след прекратяване на това служебно правоотношение.

От това следва , че ищцата безспорно не е провела адекватното за случая оспорване на индивидуалния административен акт по реда на чл. 145 и следв. от АПК при чието успешно провеждане пред съответния Административен съд би могла да постигне изменение на Заповед №***-***/22.07.2020г. на Министъра на вътрешните работи в частта и касаеща определената втора степен по Класификатора на длъжностите в администрацията ,както и в частта и относно определената основна месечна заплата .Тъй като е изпуснат срока по чл. 149,ал.1 от АПК ,то такова надлежно производство пред Административен съд-Плевен вече не би могло и да се развие, и съответно да приключи с надлежно решение на административния съд за изменение на индивидуалния административен акт с който е определен размера на основната месечна заплата за целия период на съществуването на служебното правоотношение.

Оттук нататък стои единствено въпроса за това какви са правомощията на гражданския съд по отношение на процесния индивидуален административен

акт Заповед №***-***/22.07.2020г. на Министъра на вътрешните работи в този исков процес,който ищцата счита за порочен . Отговор на този въпрос еднозначно и категорично дава нормата на чл. 17,ал.2 от ГПК ,която сочи ,че „ Съдът се произнася инцидентно по валидността на административните актове независимо от това, дали те подлежат на съдебен контрол. Съдът не може да се произнася инцидентно по законосъобразността на административните актове, освен когато такъв акт се противопоставя на страна по делото, която не е била участник в административното производство по издаването и обжалването му“. В конкретния случай сочените от ищцата пороци на административния акт не са въпрос за валидността на акта/ т.е. за това дали акта е валиден или е нищожен / , а за неговата законосъобразност ,доколкото с исковата молба се поставя въпроса за неправилно прилагане на материално правни норми от нормативни актове ,уреждащи определянето на степента по Класификатора на длъжностите в администрацията,която се полага на служителя ,както и определената му основна месечна заплата. При това следва да се има предвид, че не е налице изключението на чл. 17, ал.2 изр. второ от ГПК ,което позволява на гражданския съд да се произнася инцидентно по законосъобразността на административните актове ,тъй като в конкретния случай ищцата е била участник в административното производство по издаването на процесния индивидуален административен акт ,той и е бил надлежно връчен , тя е била запозната с него и е могла да го обжалва по посочения по –горе ред на чл. 145,ал.1 от АПК ,но не е сторила това .

Поради това в настоящото производство съдът изобщо не следва да се занимава с въпросите какъв стаж на ръководна длъжност е имала ищцата към момента на възникване на служебното и правоотношение въз основа на Заповед №***-***/22.07.2020г. на Министъра на вътрешните работи, правилно ли е определена с тази заповед полагащата и се квалификационна степен по Класификатора на длъжностите в администрацията,както и правилно ли е била определена основната и месечна заплата. В настоящото производство съдът не може да отмени или измени процесния административен акт и няма възможност да замести волята на административния орган със своята собствена ,като определи друга степен по Класификатора на длъжностите в администрацията и друга основна месечна заплата ,още по –малко това би могло да стане със задна дата – от възникване на служебно правоотношение ,което освен това вече е и прекратено.

В заключение следва да се отбележи ,че този изход на делото е обусловен от бездействието на самата ищца ,която е пропуснала процесуалните възможности да иска от административния орган сам да измени акта си , както и за атакуване на индивидуалния административен акт пред административния съд по реда и в срока,предвиден по АПК ,в резултат на което както тя ,така и съдът са длъжни да се съобразят с влезлия в сила индивидуален административен акт - Заповед №***-***/22.07.2020г. на Министъра на вътрешните работи,който е породил служебното правоотношение съществувало за времето от 27.07.2020г. до 23.06.2022г. , когато то е било прекратено и който административен е уредил основните

елементи на това служебно правоотношение сред които е и основната месечна заплата на служителя . След като не е налице друг влязъл в сила валиден административен акт ,с който да е изменена въпросната Заповед №***-***/22.07.2020г. на Министъра на вътрешните работи,нито пък е налице съдебно решение на Административен съд за нейното изменение или отмяна ,то следва ,че служебното правоотношение се е развивало и е било изпълнявано законосъобразно , в т.ч. и по отношение на полагащата се , и изплатена основна месечна заплата за процесния период . Съдът не може в това производство да игнорира влезлия в сила административен акт и да приложи директно нормите на тези нормативни актове ,които се сочат от ищцата като приложими при определяне степента по Класификатора на длъжностите в администрацията и по отношение съответния на тази степен размер на основната и заплата.

Поради тези съображения , обжалваното решение на ПлРС следва да бъде потвърдено . С оглед този изход на делото и на осн. чл. 78, ал.8 във вр. с ал. 3 от ГПК въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна –ОД на МВР-Плевен деловодни разноски в размер на 100лв. – юрисконсултско възнаграждение за осъществената защита на въззиваемата страна пред ПлОС от юрк.П. Б. Ф. .

Водим от горното , Плевенски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА обжалваното решение № 385/ 22.03.2023г.,постановено по гр.д.№ 4965/ 2022г. на Плевенски районен съд.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал.8 във вр. с ал. 3 от ГПК Л. В. П. ,ЕГН-***** , гр.Плевен ,ул.“*** „ № *** да заплати на ОД на МВР-Плевен ,гр.Плевен , ул.“*** „ № 3 сумата 100лв.- деловодни разноски пред въззивната инстанция за юрисконсултско възнаграждение .

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____